

במעבדה יושבת ברוריה ועורכת את הכלי היעיל ביותר בהשוואת טביעת-אצבעות!
 ברוריה אינה מאמינה שאי-מעם יחליף המחשב את עיני האדם ואת נסיונו. שאותו הוא רוכש בעבודה.

ברוריה אינה מסיימת את יום העבודה שלה במעבדת-היהויה. היא גם רכזת סניף אירגון השוטרים הבינלאומי במרחב. בתפקידה זה היא אחראית לאירגון כינוסים, מסיבות ופעילויות שונות לשוטרים.

הילדים רוצים לשמוע

ב בביתה אין מניחים לה. הילדים וחבריהם מבקשים לשמוע סיפורי-הצלחות וגילויי-פשעים. העי סוק החדש מעניין אותם, אבל זה עוד

לפני שנה היה מיקרה של שוד בסניף בנק לאומי ברחוב אלנבי בתל-אביב. השודדים נכנסו לסניף, ובאיומי אקרה לקחו את הכסף מהכספת וברחו. הטכנאים, שהגיעו למקום, העתיקו את הטביעות שנשארו על הכספת, והעתיקו את הממצאים אליי, למעבדה.

למחרת נשלחו אליי, באקראי, טביעות-אצבע של בחור מחררה. ההשוואה בין טביעות-האצבע שלו לבין המעתיקים שהוסרו מהכספת תאמו להפליא.

הבחור הכחיש כל קשר לשוד, ואף טען שאינו יודע היכן סניף הבנק, כשהחוקרים סיפרו לי על כך,

ההשוואות רק במטה הארצי, והחוקר היה מנותק לזמן רב מהתשובה. כיום המכונה משומנת יותר, ותוך כמה דקות יכולים לקבל תשובה לשאלה האם הטביעות שבמקום הפשע הן של עבריין הידוע למיטרה.

האם יש לברוריה נקיפת-מצפון כשהשוואה מביאה להרשעה? אין לי קשר אישי עם העבריינים. אני משווה את הטביעות מבלי להת-ייחס אפילו לשמות. המטרה שלי היא שהשוואה תביא לגילוי.

לחוקרים ולבלשים. כעבור כמה ימים הובא למשרדי חשוד, קטוע יד שמאל. השוואת המעתיקים עם טביעות-האצבע שלו לא הותירו שום ספק — זה היה הפורץ. בחקירה יסודית של הפורץ גילו החוקרים כי היה מעורב ב-60 התפרצויות.

מיקרה אחר: שוטרי-הסיור הביאו בחור בן 18, שנתפס בפריצה למחסן. בכדיקה מהירה התברר לי שלבחור יש עוד שני מעתיקים. ידעתי שאם הטביעה שלו נמצאת, כראי להמשיך ול-ברר. נסעתי למטה הארצי וגם שם גיליתי מעתיקים של הבחור. כאשר הוא

בטביעות הקרובות לאותן שנמצאו במקום-הפשע. מיטרת העיר יוסטון שכתכנס, למשל, הצליחה לזהות שלושים חשודים מדי חודש, בעזרת המחשב, בעוד שבשיטה הידנית זיהתה חשוד אחד בלבד.

פורץ קטוע יד שמאל

פני ברוריה עוברים מיקרים יוצאי-דופן רבים: טכנאי יצא לזירת העבירה והביא לי מעתיקים

12 נקודות זהות בין המעתק לטביעת-האצבע של העבריין מספיקות כדי להרשיע אותו!

ברורים. בדקתי אותם באוסף שלי ולא מצאתי הקבלה. השארתי את המעתיקים בצד. אחרי יומיים הביאו לי מעתיקים מבתי-דירות, שכולם רמו. כל המעתיקים התאימו לאצבעות יד ימין, וגם שיטת הביצוע של הפריצות לבתים היתה רומה בכל המיקרים.

„אבן נגולה מעל ליבי“

ישא ההשוואה של טביעת-אצבעות במרחבים המישטרתיים הוא חדש יחסית. פעם ערכו את

עשיתי חושבים, והגעתי למסקנה שהעבריין המבצע את הפריצות הוא קטוע יד שמאל. הודעתי על כך

פושעים

12 הנקודות הן הסיוס המוצלח במשימה המוטלת על מומחי טביעת-האצבעות. איתור כל 12 הנקודות מביא להרשעתו של העבריין. יש מיקרים שבהם ברוריה מאתרת רק חמש או שש נקודות. לבית-המישפט זה לא מספיק, אבל לחוקר-המיטרה זו סיבה טובה להמשך החקירה.

השיטה החדשה ביותר לאיתור עבריין: דגימות ריח אופייני ואישי, הנלקחות מזירת-הפשע

כלום למה שצפוי בעתיד בנושא. סיפר סגן-ניצב שמואל כרמלי, קצין אגף-החקירות במרחב הירקון ומפקדה של ברוריה: „בארצות-הברית הראו לי פיתוח חדשני, שבו מאתרים עברייינים לפי טביעות-ריח אופייניות. מזירת הפשע נלקחות דגימות של ריח אישי אופייני, ואותן משווים לאוסף המצוי בידי המיטרה“ ישראל גמן

איברתי קצת מהביטחון העצמי שלי. ברקתי פעם נוספת וקיבלתי את אותה תוצאה: זה החשוד. גם בבית-המישפט הוא התנער מכל קשר והמשיך לדבוק בגירסתו. עקבתי אחר כל מהלך המישפט, וברוך כלל אני לא עושה זאת, ואו, לפתע, נשכר הבחור והודה במעשה. אכן נגולה מעל ליבי.

